

Derved bortfaldt **Endringsforslaget** under Nr. 2.

Lovforslagets eneste Paragraf, dets Titel samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag til Sagens 3die Behandling indlæbtes til førstkommande Mandag, Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forbud mod Kjøb og Salg af brugte Gulprojektiler m. v.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 3374 ff.)

Der var ikke stillet noget **Endringsforslag**. Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattedes under Forhandling under Et.

Beth: Ved dette lille Lovforslags første Behandling fremkom jeg med adskillige Antydninger om, at det muligvis i en eller anden Retning turde trænge til nogen Forandring. Det var min Hensigt netop efter den høitærede Justitsministers velvillige Tilbud nærmere at konferere med ham derom; men da jeg senere bragte i Erfaring, at den ærede Minister var upasselig, har jeg af den Grund ikke gjort noget Forsøg derpaa. Ved nærmere at tænke over Lovforslaget forekommer det mig imidlertid, at der endnu maaske kan være Et og Andet mere at bemærke derved, end jeg sidst gjorde opmærksom paa. Sagen er den, at dette Lovforslag forbyder Kjøb og Salg af brugte Gulprojektiler og Dele af samme, men forbyder ikke, at Nogen har saadanne Ting i sin Besiddelse, naar han blot ikke handler dermed. Man kan forcere dem til Andre, man kan vise dem frem til sine Gæster, give dem til sine Børn at lege med, kort sagt, man er fuldstændig Disponent derover ved Besiddelsen, naar man kun ikke handler dermed. Det har stillet sig tvivlsomt for mig og for andre ærede Medlemmer, jeg har talt med, hvorvidt Lovforslaget i saa Henseende er tilstrækkelig betryggende. Efter hvad jeg har kunnet bringe i Erfaring — jeg har ikke selv nogen teknisk Kundskab paa dette Omraade — ere saadanne Gulprojektiler, der efter at være udstødte af en eller anden Grund ikke ere sprungne, idet enten Satsen er sluttet, fordi de ere faldne i Vandet eller ere trængte ned i Jorden, eller af andre Grunde, meget farlige Gjenstande. Som jeg nævnte under forrige Behandling, erindrer jeg flere Exempler paa, at saadanne Projektiler ere sprungne, naar Nogen har

forsøgt paa at fjerne Sprengsatsen derfra og har beffadiget, ja endog dræbt dem, som beffæstigede sig med disse farlige Gjenstande. Det er mig ogsaa sagt, at, naar et saadant oprundet Projekttil har ligget længere Tid Vandet eller Jorden, kan den Sprengmasse, der er deri eller en Del deraf indgaa en kemisk Forbindelse med Sænet, hvorved der opstaar en Forbindelse, der ogsaa kan være exploderende, og der kan da være Fare ved at have disse Ting og manipulere dermed, selv om den egentlige Sprengmasse er fjernet, hvorved man stulde tro, at Alt, hvad der var farligt, var borte, idet man har fjernet den Masse, der laa løst deri. Det er i alt Fald en Lante, som jeg henstiller, idet jeg tror, at der kan være nogen Grund til paa betryggende Maade at sørge for, at et saadant brugt og ikke sprunget Projekttil ikke forbliver i privat Mandes Besiddelse, i alt Fald ikke inden det først har været paa Laboratoriet og der er blevet tænt og erklæret for usarligt. Dette henstiller jeg, idet Lovforslaget ikke gaar saa vidt i den Henseende. I en anden Retning forekommer det mig, at Lovforslaget maaske gaar noget for vidt, foruden i den Retning, jeg paa-pegede ved første Behandling, og det, jeg her siger til, er, at, efter hvad der er sagt mig af Folk, som jeg har Anledning til at tro forstaa sig derpaa, og som jeg har erkyndiget mig hos, er der aldeles ingen Fare ved Stykkerne af et hvilket som helst paa regelmæssig Maade sprunget Gulprojektil. Der er ikke Noget, som paa nogen Maade ved Manipulation af Stykkerne kan fremkalde en Explosion. Det forekommer mig altsaa, at Lovforslaget gaar for vidt, idet det ligefrem ogsaa forbyder at handle med disse Stykker. — Det var de korte Bemærkninger, jeg havde at fremsætte. Det kan ved den Slags mindre Love hænde, at de under den Arbeidsmængde, som blandt Andet paahviler dette Thing, kun tiltrække sig mindre Opmærksomhed og passere uden den Paagaetelse, som de maaske efter deres Natur burde have. Da Sagen nu gaar til tredie Behandling, vil der kunne være Tale om at standse Sagen og henvise den til et Udvalg; men jeg vil ikke stille et saadant Forslag, uden hvis de Lanker, som jeg har udtalt, maatte finde nogen Støtte hos andre ærede Medlemmer her, saaledes at jeg kunde have idetmindste Formodning om, at Lovforslaget har tiltrukket sig tilstrækkelig Interesse til, at man kan anfede det for ønskeligt, at det bliver undergivet en saadan Behandling, som man kan finde Sted i et Udvalg.

Nør: Denne Sag er ikke af større Betydning end, at man nok kunde bruge Lovforslaget, som det foreligger. Jeg nævner dog nogen Betænkelse ved den Maade, hvorpaa det er affattet; det viser ikke klart, hvorledes Forholdet stiller sig overfor de Personer, som ere i